

تحلیل هفته

فرخنده باد این آزادی

صادق کار

عبدی و عظیم زاده شد. این عقب نشینی در حالی صورت گرفت که در موارد مشابه پیشین حکومت به رغم پاره‌ای مخالفت های اجتماعی و بین المللی نه تنها از خود سرسختی نشان می داد، بلکه فشارها به زندانیان در بند را تشدید می کرد. اما این بار تحولاتی که در اعتراض به این مسئله در بدنه جنبش مزدبگیران شکل گرفت، از یک سو و مقاومت جانانه فعالان اعتصابی و حفظ همبستگی بین فعالان معلمان و کارگران و حمایت از این همبستگی که شرط نخست برای پیشرفت جنبش کارگری و عقب راندن تعرض مشترک محافظه کاران قشری و نئولیبرال های

جعفر عظیم زاده که در اسفند سال ۹۳ به شش سال زندان و دو سال محرومیت از فعالیت رسانه‌ای محکوم شده بود و از ۱۷ آبان ماه سال ۹۴ در بند هشت زندان اوین مشغول گذراندن دوران محکومیتش بود، به ناچار برای رساندن صدای حق طلبی فعالان کارگری زندانی به گوش مردم، دو ماه پیش به همراه اسماعیل عبدی با صدور بیانیه مشترکی اعتصاب غذایشان را آغاز کردند.

واکنش قاطع اعتراضی گروه هایی از معلمان و کارگران نسبت به زندانی شدن این دو رهبر کارگری و تعمیم آن به میان سایر گروه های اجتماعی و نضج جنبشی از پائین با هدف آزاد کردن زندانیان سیاسی و ایجاد اتحاد و همبستگی میان گروه های مختلف مزدبگیران و قوت گیری این جنبش سبب هراس و عقب نشینی حکومت و آزادی، بهشتی،

جعفر عظیم زاده دبیر اتحادیه آزاد کارگران ایران، که در اعتراض به اتهام های دروغین و حکم ظالمانه بی دادگاه انقلاب اسلامی، بالغ بر دو ماه مبادرت به اعتصاب غذا در زندان کرده بود، سرانجام پس از ۶۳ روز مقاومت فداکارانه و موثر در پی موافقت مسئولان قضایی جهت اعاده دادرسی و اعطای مرخصی به اعتصاب خود پایان داد و موقتا از زندان آزاد شد.

قبل از وی، مسئولان قضایی جمهوری اسلامی ایران، در پی اعتصاب غذای محمود بهشتی لنگرودی و اسماعیل عبدی، دو تن از اعضای کانون صنفی معلمان، که آنها نیز صرفا بخاطر فعالیت های صنفی محاکمه و زندانی شده بودند، بخاطر نگرانی از گسترش اعتراضات معلمان مجبور شدند، آن ها را نیز آزاد کنند.

**بجای حمایت بی حاصل از
وعده های بی پشتوانه
روحانی، امکانات شان را
صرف تقویت جنبش هایی
کنند که آزادی و عدالت را
آماج مبارزات شان قرار
داده اند**

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۵ / ۲ ژوئیه / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۴۰

تشکیل داده باشند، آزادی و عدالتی برقرار نخواهد شد. در هر صورت مبارزات کارگران همان گونه که ما به کرات در یادداشت های پیشین بولتن کارگری مان نوشته ایم و گذشت زمان و رویدادهای کارگری نیز صحت آن را تأیید می کند، در هر حال و شرایطی بدون وقفه تا احیاء حقوق به غارت برده شده، کارگران توسط سرمایه داری حاکم ادامه خواهد یافت، و کارگران یدی و فکری از هر وسیله و فرصتی که بدست آورند، حتی در زندان، در این راه بهره خواهند گرفت. فرخنده باد این آزادی که با مقاومت، مبارزه و همبستگی خود کارگران و معلمان و رهبران در بندشان میسر شد. در پرتو این مقاومت و همبستگی و آگاهی یقیناً کارگران و معلمان همه موانع احیاء حقوق سندیکایی، شهروندی و کرامت انسانی شان را از سر راه شان برخواهند داشت. آن ها آزادی و عدالت را از کسی گدایی نخواهند کرد! خودشان آن را بدست خواهند آورد. مبارزه برای آزادی زندانیان کارگری و غیر کارگری با آزادی جعفر عظیم زاده پایان نخواهد یافت. این مبارزه تا آزادی همه زندانیان سیاسی و لغو کامل احکام زندان کسانی که به صورت موقت و یا مشروط آزاد شده اند، ادامه خواهد یافت و یقیناً کارگران در این مبارزه که بخشی از مبارزه برای نان و آزادی است، بخاطر این که ذی نفع تر از بسیاری از گروه های اجتماعی هستند، سهم درخوری را به عهده خواهند گرفت.

دولتی به حقوق سندیکایی و شهروندی کارگران و آزاد کردن همه زندانیان سیاسی و باز کردن فضای سیاسی است، در عقب نشینی تاکتیکی حکومت نقش تعیین کننده داشت.

همان طور که به تجربه هم دیده شده، این همبستگی سرنوشت ساز، به مذاق هیچ کدام از جناح های حکومت که کوشش دارند، همه حق و حقوق و دست آوردهای مبارزاتی کارگران را از میان بردارند نمی سازد. به همین جهت دور از انتظار نیست که حکومت با پشت گرمی رای هایی که در "انتخابات" پر تقلب اخیر با فریب و نیرنگ از بخش های غیر کارگری بدست آورده، اقدامات سرکوب گرانه اش را تشدید کند و در مجلس فعلی برنامه ضد کارگری دولت روحانی را به تصویب برساند. تصویب چنین برنامه ای و تبدیل آن به قانون عملاً راه هر فعالیت صنفی را می بندد، و هر نوع اعتراض کارگری را غیر قانونی خواهد کرد، و به نیروهای سرکوب امکان می دهد تا بنام قانون با آسودگی بیشتری اعتراض های کارگری را سرکوب کند. تجربه انتخابات ریاست جمهوری و مجلسین نشان داد که بدون وجود یک جنبش وسیع سراسری، در چهار چوب قوانین و ساختارهای حقیقی و حقوقی ارتجاعی و ضد مردمی و ضد ملی رژیم ولایت فقه، امکان هیچ رفرمی بسود مردم متصور نیست. اکنون پایه این جنبش بوجود آمده و آن کسانی از اپوزیسیون، که با هزینه کردن از اعتبار اپوزیسیونی شان، و جدی پنداشتن وعده های روحانی، مردم را به پای صندوق ها کشاندند، حالا که نتایج کارشان مشخص شده، اگر برآستی خواهان تحول یا حتی رفرم هستند، شایسته است، بجای حمایت بی حاصل از وعده های بی پشتوانه روحانی، امکانات شان را صرف تقویت جنبش هایی کنند که آزادی و عدالت را آماج مبارزاتشان قرار داده اند. بدون شکل گیری جنبشی سراسری که کارگران و زحمتکشان هسته اصلی

از تجربه دیگران

اقتصاد غیررسمی؛ تعاریف، تئوری ها و سیاست ها

(بخش ۱۲)

از انتشارات سازمان زنان در اقتصاد غیررسمی:

در راه جهانی شدن و سازمانیابی (ویگو)

نوشته: مارتا آلتر چن

ترجمه: گودرز

۴ - ادامه مباحثات رسمیت بخشی

در بخش قبلی این مبحث، این سؤال مرکزی مطرح شد که "آیا باید به اقتصاد غیررسمی رسمیت بخشید و اگر آری، چگونه؟". پاسخ صاحب نظران مختلف به این سؤال نیز ارائه شدند: از نظر برخی از آنان این اقدام به معنای گماشتن کارگران غیررسمی به مشاغل رسمی است. برخی دیگر آن را به معنای ثبت شرکتهای غیررسمی و گرفتن مالیات از آنها می دانند. از دید کارگران و اوپراتورهای غیررسمی، رسمیت بخشی به معنای فراهم آوردن امکان برخورداری از حمایت های قانونی، تأمین اجتماعی و خدمات پشتیبانی اجازه سازمانیابی و داشتن حق نمایندگی در نهادهای مهم مقرراتی و سیاستگذار، و مشارکت در قرارداد کار دسته جمعی است.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۵ / ۲ ژوئیه / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۴۰

- شناسائی و حمایت قانونی به عنوان کارگر
- حقوق و مزایای مترتب به رسمی شدن:
 - آزادی از تبعیض
 - دستمزد حداقل
 - سلامت و ایمنی کار
 - سهم کارفرما در بیمه و بازنشستگی
 - حق تشکل و قرارداد کار دسته جمعی
 - عضویت در اتحادیه های کارگری

جدول ۲: رویکرد جامع به رسمیت بخشی اقتصاد غیررسمی

چنان که در بالا به اختصار آمده است، رسمیت بخشیدن به اقتصاد غیررسمی می تواند و باید اشکال متفاوتی را بپذیرد، از آن جمله: انتقال کارگران غیررسمی به مشاغل رسمی، ثبت و مالیات بستن به شرکتهای غیررسمی، ایجاد انگیزه های شغلی و ارائه خدمات به شرکتهای غیررسمی، تضمین حمایت قانونی و اجتماعی برای نیروی کار غیررسمی، رسمیت بخشی به سازمانهای غیررسمی کارگری و اجازه به نمایندگان آنان برای مشارکت در مقررات گذاری، سیاست گذاری و عقد قراردادهای دسته جمعی.

با این حال باید محدودیتهای رسمیت بخشی را نیز در نظر داشت. اولاً باید توجه داشت که رسمیت بخشی روندی یک باره، شامل یک سری اقدامات مشخص از قبل تعیین شده نیست. بلکه، رسمیت بخشی باید به عنوان روندی تدریجی و مداوم فهمیده شود شامل گامهای اعتلایی و ابعاد مختلفی که به درجات و اشکال مختلفی از رسمیت منجر می شوند. ثانیاً باید در نظر داشت که رسمیت بخشی برای تمام کسانی که راه رسمی شدن را انتخاب می کنند، به یک سرعت و به طور اتوماتیک عمل نمی کند. روشهای بوروکراتیک و اقدامات انگیزه بخش برای رسمی شدن مشاغل باید بازنگری و ساده شوند. استانداردها و مزایای کار برای کارگران غیررسمی باید با مشارکت کارگران، کارفرمایان و دولتها مورد مذاکره و توافق فرار گیرند. ثالثاً باید توجه داشت که رسمیت بخشی برای تمام شرکتهای و کارگران غیررسمی ممکن یا مطلوب نخواهد بود. بلکه باید فرض را بر این گذاشت که بسیاری از شرکتهای و کارگران غیررسمی تا آینده های قابل پیش بینی، همچنان به درجاتی غیررسمی یا نیمه رسمی باقی خواهند ماند.

... خلاصه این که آن چه مورد نیاز است، یک رویکرد جامع برای رسمیت بخشیدن به اقتصاد غیررسمی است که در عین حال مشخصه های بافتاری و وضع واقعی این اقتصاد را در نظر گیرد. یک رویکرد جامع برای رسمیت بخشیدن به اقتصاد غیررسمی در جدول زیر خلاصه شده است:

۱. رسمیت شرکتهای غیررسمی
 - ثبت و دریافت مالیات
 - تسهیل مقررات ثبت
 - هزینه های تصاعدی ثبت
 - چارچوب قانونی مناسب
 - قراردادهای تجاری قابل اجرا
 - تضمین حق مالکیت خصوصی
 - امکان استفاده از فضای عمومی [برای فعالیت اقتصادی]
 - مقررات ناظر بر سلامت و ایمنی شغلی
 - مزایای فعالیت رسمی
 - دسترسی به اطلاعات مربوط به بازار و امکانات مالی
 - دسترسی به خدمات و و زیرساخت عمومی
 - قراردادهای تجاری قابل اجرا
 - مسئولیت محدود
 - مقررات روشن برای ورشکستگی
 - دسترسی به یارانه های دولتی
 - عضویت در انجمنهای مشاغل رسمی
 - دسترسی به سیستم رسمی تأمین اجتماعی
۲. رسمیت مشاغل غیررسمی

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۵ / ۲ ژوئیه / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۴۰

اخبار خارجی

/ مکزیک

مبارزه کارگران ماکیلادورا (قسمت سوم)

دیوید بیکن

دستمزد ناچیز، شرایط کار نامناسب، عدم وجود نماینده صنفی کارگران را خسته کرده و آن ها مبارزه می کنند.

بوده است (۳,۸۸ دلار). در آغاز دوران توافق تجاری آمریکای

شمالی (Frontiera Norte Sur)، در مرکز مطالعات امریکای لاتین و روابط مرزی در دانشگاه ایالتی نیومکزیکو گفت: "ما اخیراً فقط کمتر از ده قرارداد را بخاطر تخلف از مقررات کارگاهی فسخ کرده ایم."

پلانتون اما به دو کارگاه ماکیلادورای دیگر هم توسعه یافته است، یک کارگاه لکس مارک که کارتريج های مرکب چاپ تولید می کند و دیگری یک کارگاه تولید قطعات اتومبیل برای کمپانی ایتون. با استاندارد های آمریکا اینها همه کارگاه

های بزرگی اند. دو کارگاه فاکس کان ۱۱۰۰۰ کارگر دارد. کامسکوپ از طرف دیگر ۳۰۰۰ و لکس مارک هم ۲۸۰۰ کارگر دارند.

خوزه یاراهوان گالیندو رئیس مؤسسه صادرات صنعتی ماکیلادورا به روزنامه ال مکزیکانو می گوید: "کارخانه هایی که توسعه می یابند در خوارز این کار را انجام نمی دهند و ما ۲۵۰۰ کار از دست داده ایم." وی ادامه می دهد: "کارخانه های مختلفی بفرکر توسعه در شهر های مرزی دیگری اند که با آنان بهتر رفتار کنند." بعید است، اما اگر بتوانند جای دیگری پیدا کنند که رفتار بهتری داشته باشد، حداقل از نظر دستمزد در ۲۰۱۳ حداقل دستمزد ها در خوارز ۶۵ پسو کمتر

در فاکس کام کارگران از ماه سپتامبر درخواست تشکیل اتحادیه مستقل خود را ثبت کرده اند. کمیته کار جلسه ای را با مدیران کارفرما تشکیل داد تا به شکایات رسیدگی کند. سرانو بیاد می آورد که "مدیران قبول کردند که موارد جزئی، مثل پاداش به کارگر انتخابی ماه، را اجرا کنند" اما در موارد مهمتر مانند دستمزد ها و اقدامات تنبیهی فقط قول دادند که سال بعد کاری بکنند.

کارگران تصمیم گرفتند که دمونستراسیون بزرگی را در دروازه ورودی فاکس کام برگزار کنند. بدنبال تهدید مدیریت، کارگران مصمم شدند که تظاهرات را برای یک هفته برگزار کنند. شرکت سپس علیه کارگران خود به ادعای ضرر مالی اعلام جرم کرد و از میانه ماه اکتبر اخراج ها در آنجا هم آغاز شدند. سرانو اولین نفر بود و بعد از او ۱۱۰ تن دیگر هم در آن ماه اخراج شدند. از دوم نوامبر هم کمپ تحصن در مقابل دروازه کارگاه تشکیل شد که شبانه روزی تا کنون ادامه داشته است. او می گوید: "با ما مانند جانی ها برخورد می کنند. ولی ما کارگرانی هستیم که سالها در آنجا کار کرده ایم. باید مارا دوباره به کار برگردانند و دولت باید از ثبت اتحادیه ما حمایت کند." فاکس کام و کامسکوپ به درخواست مصاحبه با ما پاسخ ندادند، اما ریک اسپن نائب رئیس روابط عمومی کمپانی در کامسکوپ به سایت خبری مرز

تظاهرات بزرگ روز ۱۰ نوامبر تحت عنوان "دخترانمان سلامت بخانه برگردند"

شمالی (NAFTA) سیستم حقوق و دستمزد پایین در خوارز چندین بار با درخواست ثبت اتحادیه های مستقل کارگری به چالش گرفته شد.

در ۱۹۹۳ یک مشارکت مابین فدراسیون کارگران مکزیک، جبهه کارگری واقعی (FAT) و یک اتحادیه امریکایی کارگران متحد الکتریک کارزار گسترده ای را در کارگاه اصلی جنرال الکتریک در کمپانیا ارمادورا براه انداختند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۵ / ۲ ژوئیه / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۴۰

هلند

مشارکت کارکنان در تصمیم گیری پیرامون ورشکستگی

فولکس کرانت منافع کارکنان کمتر از منافع طلبکاران نیست

کارکنان شرکتهائی که ورشکست می شوند، در تصمیم گیری برای "سروسامان دادن به ورشکستگی" مشارکت خواهند یافت. در حال حاضر ورشکستگی و "شروع مجدد" ابزاری اند برای خلاصی از تعهدات کارفرمایان نسبت به کارکنان، به روشی سریع و کم هزینه. از این پس برای تأمین منافع کارکنان، از استفاده از این ابزار به این منظور قانوناً جلوگیری خواهد شد. این تغییر در حقوق ورشکستگی، در متممی به قانون "ادامه کاری کسب و کار" پیش بینی شده است. حزب کار هلند این متمم را به مجلس این کشور ارائه کرده بود. متمم مذکور روز سه شنبه گذشته در مجلس به رای گذاشته شد، که شمار قابل

توجهی از نمایندگان از آن حمایت کردند. در دوره های اخیر شرکتهای نسبتاً بزرگی چون "پری اسپورت" و اسکاپینو ورشکست شدند. آنها اقدام به یک "شروع مجدد" کردند، اما از این شروع مجدد چیزی جز بهت و واماندگی

نصیب کارکنان آنها نشد. شرکتهای مذکور یا کارگران دیگری را، یا تعداد کمتری از کارگران قبلی را، یا همان کارگران قبلی را اما با شرایط کار به مراتب نازلتری استخدام کردند.

اواخر سال گذشته همین روش را زنجیره زیبائی و داروئی "د.آ." در پیش گرفت، اما سؤالات بسیاری در این باره برانگیخته شدند. مدیریت شرکت در مذاکره با شرکت دیگری برای فروش د.آ. به آن بود. سپس اعلام ورشکستگی کرد و در عرض یک شبانروز دست به "شروع مجدد" توسط یک صاحب جدید زد. یک سوم کارگران اخراج شدند. غیر از این مورد، زنجیره مهد کودک "استرو" و خدمات پستی "نکرمان" نیز، در مدت کوتاهی دست به شروع مجدد به کیفیت مشابهی زدند و تردیدهای بسیاری را نسبت به جریان واقعی امر موجب شدند.

قانون جدید با دادن حق رأی به کارکنان شرکتهای در حال ورشکستگی، امکان می دهد که از این نوع اقدامات، و نیز از صدور سریع بن تشویقی مدیریت برای خودش، پیش از آن که ورشکستگی اعلام شود، جلوگیری شود. یرون رکورت، از نمایندگان حزب کار هلند، می گوید: "ما می خواهیم از این قبیل اقدامات شرم آور جلوگیری کنیم".

در متمم قانون "ادامه کاری کسب و کار"، قانونی که از سال ۱۸۹۳ (۱۲۳ سال پیش) جاری بوده است، پیش بینی شده که ضابطان موظف اند در زمان

کارگران اخراج شدند اما فشار از سوی اتحادیه امریکایی در کارگاه های داخل امریکا، جنرال الکتریک را مجبور کرد بسیاری از آنان را دوباره بکار دعوت کند. باوجوداین جبهه کارگران FAT انتخابات را باخت و نتوانست در مذاکرات جمعی برای قرارداد جدید مشارکت داشته باشد.

اعتراضات کارگری دیگری هم در همین دوران رخ می دادند. در کلاروستات، یک زیر مجموعه کمپانی آلن برادلی (اکنون به راک ول اتوماسیون تغییر نام داده است)، کارگران برای افزایش دستمزد ها تلاش های ناموفقی برای تشکل صنفی بخرج دادند. وقتی که یکی از آنها، آلمان مولینا، از کار اخراج شد و سعی کرد در جنرال الکتریک استخدام شود یک مدیر آنجا به او گفته بود که نامش در لیست سیاه است.

کنش های فعالان کارگری همزمان بود با موج تولد کودکان ناقص الخلقه. بین سالهای ۱۹۸۸ و ۱۹۹۲ بیش از ۱۶۳ کودک با نقص در آنسفالی - بیماری مغزی شدید، هنگام تولد روبرو شده بودند که نوعی بیماری بسیار نادر است. ناظران بهداشت این بیماری های در هنگام تولد را به گسترش تشعشع مواد شیمیائی در کارخانه ها و مواد سمی تخلیه شده از کارگاه ها در محیط مربوط می دانستند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۵ / ۲ ژوئیه / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۴۰

عنوان تصمیمی اضافی برای پیشگیری از سوء استفاده، دارای اهمیت بسیار است که کارگران از ابتدا در جریان تدارک ورشکستگی قرار گیرند و بتوانند پیشنهادهاشان را در مورد ادامه کای بخشهای سالم شرکت یا شروع مجدد کل شرکت به ضابطان ارائه دهند." * شروع مجدد به معنای ادامه فعالیت یک شرکت زیر همان نام تجاری، اما توسط صاحب دیگری است.

به اصطلاح "تدارک خاموش" ورشکستگی، نمایندگان کارکنان - مثلاً شورای کارکنان، را در جریان بگذارند و نظر آنان را بشنوند. نمایندگان مورد نظر هم در این باره وظیفه حفظ اسرار و سکوت را دارند. به موجب متمم قانون، کارکنان و طلبکاران شرکت مفروض از حقوق مساوی برای داشتن اطلاعات پیرامون روند تدارک ورشکستگی برخوردار خواهند بود.

یکی دیگر از تغییرات پیش بینی شده در متمم قانون نامبرده این است که کارگران حق دارند کسی را برای عضویت در "کمیسیون طلبکاران" تعیین کنند. رکورت می گوید که "به این ترتیب از این که کارگران طبق تعریف بروند و در آخر صف قرار گیرند، جلوگیری خواهد شد."

به نظر یرون فان وینخاردن، از اعضای فراکسیون حزب لیبرال هلند در مجلس، قانونگذار در این باره مدتی طولانی دست روی دست گذاشته بوده است و پیشتر از این هم می شد که قانون ورشکستگی با احکام صادره توسط قوه قضائیه هماهنگ می شد."

رکورت می افزاید: "من حیث مجموع پیامد ورشکستگی برای کارگران در قیاس با پیامد آن برای دیگر طلبکاران، بسیار سنگینتر است. به این دلیل به

اروپا

پس از خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا

دیدار اتحادیه های کارگری برای ترسیم آینده اروپا

اتحادیه جهانی یو.ان.ای (UNI)

برخی سیاستهای پایه ای دوره های اخیر، و حرکت در راستائی متفاوت، خودمان را به چالش بکشیم.

ماریانه تایسن، کمیسیونر اروپا در امور اجتماعی، کار و شمولیت، گفت: "دیگر فضائی برای کسب و کار به روال معمول باقی نمانده است. اروپای امروز شباهتی به اروپای یک هفته پیش ندارد. ما باید اروپای قویتری را برپا داریم، آن را کارآمدتر کنیم و از فاصله آن با شهروندان بکاهیم.

طبق پیش بینی برخی مراکز معتبر، همچون دانشگاه آکسفورد، ممکن است در خلال ۲۰ سال آینده بیش از ۴۰ درصد مشاغل موجود جایشان را به تکنولوژی بدهند. از این رو کنفرانس روزهای آینده ک.ا.ک.ا. به موضوع پیامدهای دیجیتالی شدن و رباتی شدن کار اختصاص یافته است.

اتحادیه های کارگری اروپا در جریان کنفرانس کنفدراسیون اتحادیه های

کارگری اروپا (ک.ا.ک.ا.) در بروکسل، به منظور تبادل نظر و تعیین سمتگیری نسبت به روابط کار پس از خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا (برکزیت Brexit) با همدیگر دیدار خواهند کرد.

در حالی که نهادهای اتحادیه اروپا در بروکسل هنوز از نتیجه رفراندوم تاریخی هفته گذشته در

حتی روباتها هم مستحق استراحت اند

بریتانیا بهت زده اند، گار رایدر، دبیرکل سازمان بین المللی کار، نسبت به خطرات ناشنیده گرفتن پیامی که کارگران بریتانیا به سراسر جهان فرستاده اند، هشدار داد.

گایدر گفت: "وقتی در باره آینده کار صحبت می کنیم، اگر آینده تداوم ساده وضعی باشد که روندهای بیست سال اخیر طی کرده اند، در این صورت از اوضاعی صحبت می کنیم که ر آن نابرابری بسیاری وجود دارد، میزان بیکاری بسیار بالاست و بسیار کسان به حاشیه رانده شده اند. در این صورت جائی برای خوشبینی باقی نمی ماند. این وظیفه ماست که با بازاندیشی پیرامون

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۵ / ۲ ژوئیه / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۴۰

بخش خدمات، که ۶۰ تا ۷۰ درصد اقتصاد اروپا را برپا خواهند داشت، مؤثر خواهد افتاد. تمرکز دستورکار کمیسیون اروپا زیر عنوان "مهارت‌های جدید" بر جهان کار کنونی است، در حالی که بهتر است تمرکز بر اشکال جدید کار صورت گیرد که قطعاً و عمدتاً در بخش خدمات ظهور خواهند کرد".
کنفرانس ک.ا.ک.ا. به مدت ۳ روز، از ۲۸ تا ۳۰ ژوئن در بروکسل برگزار خواهد شد و بررسی موضوعات متعددی را که آینده کار را تحت تأثیر خواهند گرفت، در دستورکار خواهد دارد. از جمله این موضوعات می توان از "اقتصاد اشتراکی"، چگونگیهای سازماندهی و نمایندگی کارگران در اقتصاد دیجیتال، نابرابری، مهارتها و آموزش نام برد.

اولیور روئیگ، دبیر یو.ان.ای در اروپا، بر لزوم حمایت بیشتر از کارگران بخش خدمات شد، زیرا این بخش از دنیای کار در مجموعه نیروی کار در سراسر اروپای آینده، بزرگترین بخش را تشکیل خواهد داد.
روئیگ گفت: "نکته اصلی در باره انقلاب دیجیتالی این است که این انقلاب آشکارا بر زندگی کارگران

پیام کارگران

پیام جعفر عظیمزاده پس از پایان اعتصاب غذا

نقطه عطفی در تاریخ مبارزه طبقه کارگر ایران

به این معنا باید بگویم جنبشی که در طول نزدیک به سه ماه گذشته شکل گرفته است، هنوز در آغاز راه و در خوشبینانه‌ترین حالت در میانه راهی است که بایستی به آن جایی ختم گردد که کارگران و معلمان، پرستاران و همه‌ی زحمتکشان قادر به ایجاد تشکلهای مستقل و سازماندهی و برپایی اعتراضات محلی و سراسری برای دستیابی به مطالبات برحقشان بشوند، بدون این که اعتراضاتشان امنیتی بشود و آنان با اتهامات سنگین امنیتی و زندان‌های طویل‌المدت مواجه گردند.
علاوه بر اینها افزایش دستمزدها مطابق با استانداردهای زندگی امروزی، مزد برابر در ازاء کار برابر، حق برپایی تجمع و راهپیمایی، حق برپایی اعتصاب، حق برپایی تشکل مستقل و وجود امنیت شغلی به مثابه حقوق بنیادین کارگران و معلمان، آن مطالبات حداقلی هستند که بایستی محقق گردند.

ادای احترام می‌کنم به جنبش بین‌المللی طبقه‌ی کارگر، به سازمان‌ها واتحادیه‌های کارگری محلی و بین‌المللی در اروپا، کانادا، استرالیا و همه‌ی نقاط دنیا.
ادای احترام می‌کنم به معلمان سراسر کشور، به کانون‌های صنفی معلمان و به فعالین و چهره‌های جسور این جنبش بزرگ.
ادای احترام می‌کنم به فعالین مدنی و اجتماعی، به فعالین حقوق بشر و آزادی‌خواه، به زندانیان سیاسی در رجایی‌شهر و اوین و به جنبش دانشجویی که همواره جنبش کارگری و جنبش معلمان را علیرغم هزینه‌های فراوان همراهی کرده‌اند.
ادای احترام می‌کنم به تشکلهای و نهادهای مستقل کارگری، محافل و جمع‌های کارگری در کارخانه‌ها و یاران عزیزم در اتحادیه‌ی آزاد کارگران ایران که دست در دست هم، دوشادوش کانون صنفی معلمان، خواست پایان دادن به امنیتی کردن اعتراضات صنفی کارگران و معلمان و برداشته شدن اتهامات امنیتی از پرونده‌های فعالان صنفی و مدنی را تبدیل به یک جنبش عظیم کردند.
اما تا آن جا که به مطالبات این جنبش برمی‌گردد، باید بگویم هنوز اتفاق در خور تاملی برای تحقق آنها رخ نداده است. هر چند که معلمان بزرگ ما رسول بداقی، اسماعیل عبدی، محمود بهشتی لنگرودی و علیرضا هاشمی آزاد شده‌اند و من امروز در خانه‌ام هستم و این به نوبه‌ی خود شگفت‌انگیز است، اما هر لحظه امکان این که اسماعیل عبدی و محمود بهشتی و من به زندان بازگردانده شویم، وجود دارد. مهم تر از این، هنوز بهنام ابراهیمزاده و مجد جراحی در زندان هستند و علیرغم هفت سال حبس توأم با رنج و مشقت ناشی از بیماری فرزند بهنام و بیماری مجد جراحی، آنان هنوز آزاد نشده‌اند که بایستی فوراً و بی‌قید و شرط آزاد گردند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۵ / ۲ ژوئیه / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۴۰

من به نوبه ی خود به عنوان یک جز کوچک از جنبش عظیم طبقه کارگر چه در زندان باشم و چه بیرون از زندان، لحظه ای از مبارزه برای تحقق این مطالبات دست بر نخواهم داشت. این مبارزه و تلاش برای دست یابی به مطالباتمان بدیهی ترین حق ماست و هیچ قدرتی نمی تواند این حق را از ما کارگران و معلمان سلب کند و به ما بگوید نان نخواهید و خواهان بهبود شرایط زندگی خود نشوید.

و اما در رابطه با ۶۳ روز اعتصاب غذا که با اسماعیل عبدی عزیز آن را آغاز کردم، مایلم با تاکید بر پیشگامی چهره های جنبش معلمان در اتحاد طبقاتی کارگران و معلمان، اعلام کنم هر چند که در طول این مدت روزهای بسیار سخت و پر مشقتی را پشت سر گذاشتم، اما این مدت در عین حال زیبا ترین و پرشکوه ترین روزهای عمر پنجاه ساله من بود. زیبا و پر شکوه به این لحاظ که این اعتصاب با همت کارگران و معلمان، تشکل های صنفی آنان و فعالان مدنی و اجتماعی و جنبش جهانی طبقه کارگر به یک جنبش بزرگ و نقطه عطفی در تاریخ مبارزه طبقه کارگر ایران تبدیل گردید. جنبشی که به یقین منشا تحولات انسانی و بزرگی در دست یابی کارگران و معلمان و زحمتکشان ایران به مطالبات بر حق شان خواهد شد.

/ پیام فوق بر اساس متن ویدیویی پیام جعفر عظیم زاده تنظیم شده است و به دلیل مکتوب شدن با نظر خود عظیم زاده معدود نکاتی حذف و یا به آن اضافه شده است.

/ رونوشت به سازمانهای کارگری و حقوق بشری ارسال خواهد شد